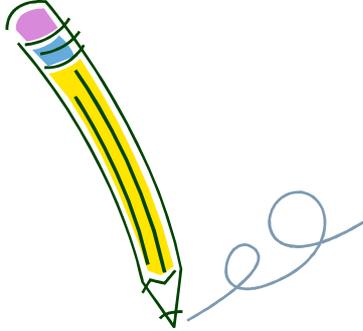

העשרה שפתית

הצוואה המוזרה הכל בגלל פסיק קטן...

מטרה:

הבנת חשיבותם של סימני הפיסוק בשפה העברית.

חומרים:

- ארבעה עותקים של טקסט הצוואה
- כלי כתיבה

מהלך הפעילות:

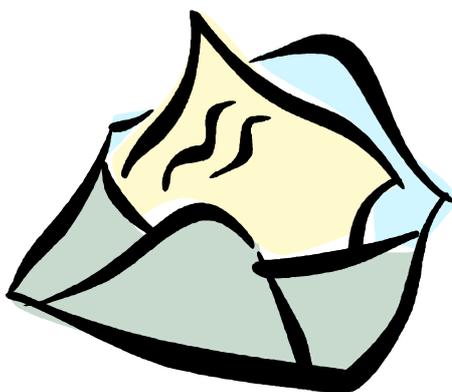
1. המדריך יחלק את קבוצת האם לארבע תת קבוצות על פי שמות הקרובים המוזכרים בצוואה:
 - ברוך
 - יוסף
 - החייט
 - האנשים העניים
2. המדריך יחלק לכל אחת מהקבוצות את טקסט הצוואה.
3. על כל אחת מהקבוצות להוכיח, על ידי שימוש בסימני פיסוק מתאימים, שהיא היא היורשת היחידה.
4. מנצחת - הקבוצה שתצליח לשכנע טוב יותר את שאר הקבוצות כי הצוואה אכן נכתבה עבורה.

צוואה מוזרה

איש אחד מת. פתחו הקרובים את צוואתו ומצאו בה כתוב
לאמור:

"כֹּחַ רְכוּשֵׁי אָחִי קָרוֹק.
אֵל אֶבֶן אַחֹתִי יוֹסֵף בּוֹדָאִי אֵל
אֵלֶּם אֲחִיִּים אֵל כָּלֹם אֲאָנְשִׁים
עֲנִיִּים הֵכֵל לְהוּ רְצוֹנִי".

סגנונה המוזר של הצוואה וחוסר סימני הפיסוק בה הפתיעו
את כל קוראיה.
נתאספו ובאו כל האנשים שנזכרו בצוואה. כל אחד קרא את
הצוואה באופן כזה שכל הרכוש יהיה שייך אך ורק לו...

כיצד קרא כל אחד את הצוואה?

דרך תשובות למדריך:

טענת יוסף:

"כל רכושי לאחי ברק?
לא! לבן אחותי יוסף
בוודאי!!! לא לשלם לחייט.
כלום לאנשים צנייט. הכל
זהו רצוני".

טענת ברק:

"כל רכושי לאחי ברק!
לא לבן אחותי יוסף,
בוודאי לא לשלם לחייט,
כלום לאנשים צנייט. הכל
זהו רצוני".

טענת האנשים העניים:

"כל רכושי לאחי ברק?
לא! לבן אחותי יוסף?
בוודאי לא!!! לשלם לחייט?
כלום!!! לאנשים צנייט
הכל! זהו רצוני".

טענת החייט:

"כל רכושי לאחי ברק?
לא! לבן אחותי יוסף?
בוודאי לא. לשלם לחייט!
כלום לאנשים צנייט. הכל
זהו רצוני".

